

ສອບກລາບກາມ

ກາຄເຮືຍບໍ່ ២/៦៧

ກາຫາໄຖຍ

ເບື້ວຫາສອບ

1. ວິເຄຣະໜັກເກີ່ຈຈິງຂ້ອຍຄົດເໜີນ
2. ເຂີຍນວິເຄຣະໜັກຈາຣນີແລະແສດງຄວາມຮູ້ຄວາມຄົດເໜີນຫຼືວ່ອຕ້າແຢັງ
3. ວິເຄຣະໜີ ໂຄຮງສຮ້າງປະໂຍຄສາມັນຍຸ ປະໂຍຄຮວມ ແລະປະໂຍຄໜ້ວນ
4. ໂຄຮງສຸກາເມືຕວັດປປກນຳ
5. ໂຄຮງສຮ້າງປະໂຍຄສາມັນຍຸປະໂຍຄຮວມແລະປະໂຍຄໜ້ວນ

ວິຄຣາະໜັກເຖິງຈົວປົດເຫັນ

ຂ້ອງເຖິງຈົວປົດ ຄົວເຮືອງຣາວ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົວປົດ ມີບັນກີກ
ເປັນຫລັກສູານຍືນຍັນແນ່ໜັດ
ຫຼືວເຮາສາມາດພິສູຈົນໃຫ້
ເຫັນຈົວປົດໄດ້ເສນວ

ເຊັ່ນ ຈັງຫວັດເຊີຍງານຢູ່ກາງຕອນແໜ້ວ
ຂອງປະເທດໄກຍ ການກຳລາຍປໍາໄມ້
ກຳໃຫ້ເກີດຄວາມແໜ້ງແລ້ງ

(ຄວາມຕະຫຼາດຄວາມສຳຄັນຂອງການຝຶກວິຄຣາະໜັກການຈ່າການ
ຝຶກແລະການດູ ເພຣະຖຸກວັນນີ້ເປັນຍຸດແໜ່ງຂ່າວສາຮ່າງມູລ ເຮົາຈໍາເປັນ
ຕ້ອນຮັບສາຮ່າງມາໃນຊີວັດປະຈໍາວັນຍ່າງມາກນາຍ)

ຂ້ອງຄົດເຫັນ ເປັນເພີຍກາຣແສດງຄວາມ
ຄົດສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ພູດ ຮັ້ວຜູ້ເຂີຍນ
ເພື່ອສນັບສຸນເຮືອງທີ່ພູດ ຮັ້ວນຳເສນວ
ໃຫ້ຜູ້ວ່ານຜູ້ຝຶກຄລ້ອຍຕາມ ທຶນໄມ່
ສາມາດພິສູຈົນຄວາມດູກຕ້ອນໄດ້
ເພຣະເໜື້ອວິສ້ຍ ຮັ້ວວ່າຈະເປັນເພີຍ
ສມນຸຕີສູານ

ເຊັ່ນ ເຊີຍງານມີກຸມປະເທດທີ່ສ່ວຍງານ
ນ່າຍູ່ ສມພາຍຂອບວິຈາກເຫຼາໄກຍ

ເຂົ້ານວິເຄຣະຫົວຈາກນີ້ ແສດງຄວາມຮູ້ຄວາມຄົດເຫັນ ແລະ ໂຕ້ແຢັງ

ການເຂົ້ານວິເຄຣະຫົວຈາກນີ້

ເປັນກະບວນການເຂົ້ານທີ່ຜູ້ເຂົ້ານນໍາເສນວສາດ
ຜ່ານການພິຈາລະນາ ແຍກແຍະຂ້ອມູລ ແລ້ວວິເຄຣະຫົວ
ຂ້ອດ ຂ້ອເສີຍ ຈຸດເດັ່ນ ຈຸດດ້ວຍ

1. ຄຶກໜາເຮື່ອງຍ່າງລະເວີຍດວຍຍ່າງດ່ວນແກ້
2. ວິເຄຣະຫົວແຍກແຍະເນື້ອຫາເປັນສ່ວນໆ ວ່າມີລັກໜະຍ່າງໄຮ ມີຄວາມສັນພັນຮັກນໍ້າໃນ
3. ວິເຄຣະຫົວເນື້ອຫາແລ້ວປະເມີນຄ່າວ່າມີຂ້ອດ ຂ້ອເສີຍ ຈຸດເດັ່ນ ຈຸດດ້ວຍ ຮັ້ວຂ້ອບກພຮ່ວງຍ່າງໄຮ
4. ວິຈາກນີ້ຂ້ອມູລກໍ່ວິເຄຣະຫົວແລ້ວໄປປະເມີນຄ່າໃຫ້ເຫັນວ່າມີຄຸນຄ່າຮັ້ວມີຂ້ອບກພຮ່ວງຍ່າງໄຮ
5. ວິຈາກນີ້ໃນການສ້າງສຽງ ແລະເປັນປະໂຍ່ຍນີ້ຕ່ອຕະເວັງແລະຜູ້ວັນ
6. ເຮັດວຽກການຄົດກໍ່ວິເຄຣະຫົວຈາກນີ້ເປັນບກພູດ ໃຫ້ຄໍາກໍ່ມີຄວາມໝາຍກະຊັບຕຽນປະເທິນ

เขียนวิเคราะห์วารณ์และแสดงความรู้ความคิดเห็น และ โต้แย้ง

การเขียนแสดงความคิดเห็น

เป็นการเขียนที่ประกอบด้วยข้อบุลอันเป็นข้อเท็จจริง กับการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความคิดเห็นควรจะมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ผู้รับสารเรื่องเดียวกันไม่จำเป็นต้องมีความคิดเห็นเหมือนกัน

1. การเลือกเรื่อง ผู้เขียนควรเลือกเรื่องที่เป็นที่สนใจของสังคมหรือเป็นเรื่องที่กันสมัย
2. การให้ข้อเท็จจริง ข้อมูลที่เลือกมาต้องมีรายละเอียดต่างๆ เช่น ที่มาของเรื่องความสำคัญ และเหตุการณ์เป็นต้น ดังนั้นจึงควรต้องศึกษาเรื่องที่จะเขียนอย่างละเอียด
3. การแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนอาจแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องได้ 4 ลักษณะ (หน้าต่อไป ๕.๙)
4. การเรียบเรียง อย่างมีลำดับขั้นตอน (หน้าต่อต่อไป ๕.๒)
5. การใช้ภาษา ควรใช้ภาษาอย่างสละสวาง ชัดเจน ไม่เย็นเยี้ยว มีการใช้สำนวนwoหารอย่างเหมาะสมกับเรื่อง นอกจากนั้น ยังต้องใช้ถ้อยคำที่สื่อความหมายได้ตรงตามอารมณ์

ការແສດງគាមគិតហេន ផ្សាយនវាងແສດង គាមគិតហេនព័រទៀវងានី 4 លាកមណ៌ដំបូង

- ការແສດງគាមគិតហេនដើម្បីព័ត៌មានសងកែ
ឡើង ការពេបចិត្តនូវការកិច្ចការណ៍
- ការແສດງគាមគិតហេនដើម្បីស្វែងរកស្នើសុំបញ្ជីការកិច្ចការណ៍
ឡើង ការរៀបចំការងារជាព័ត៌មានសងកែ
- ការແສດງគាមគិតហេនដើម្បីព័ត៌មានសងកែ
ឡើង ការរៀបចំការងារជាព័ត៌មានសងកែ
- ការແສດງគាមគិតហេនដើម្បីព័ត៌មានសងកែ
ឡើង ការរៀបចំការងារជាព័ត៌មានសងកែ

การเรียบเรียง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

- การตั้งชื่อ ควรตั้งชื่อเรื่องให้เร้าความสนใจผู้อ่าน และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะเขียน เพราะชื่อเรื่องเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะต้องอ่านเป็นอันดับแรก และเป็นการบอกขอบเขตของเรื่องด้วย
- การเปิดเรื่อง ใช้หลักการเขียนเช่นเดียวกับกับคำนำ และควรเปิดเรื่องให้น่าสนใจ ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องต่อไป
- การลำดับ ควรลำดับเรื่องให้มีความต่อเนื่องสอดคล้องกันตั้งแต่ต้นจนจบ ไม่เขียนวกไปวนมา เพราะผู้อ่านอาจเกิดความสับสนจนไม่สามารถแยกแยะได้ว่า ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น
- การปิดเรื่อง ใช้หลักการเช่นเดียวกับการเขียนสรุป และควรปิดเรื่องให้ผู้อ่านประทับใจ

ເບີຍນວເຄຣາະຫວິຈາຣណີ ແລະ ແສດງຄວາມຮູ້ຄວາມຄົດເໜີນ ແລະ ໂຕ້ແຢັງ

การเขียนตัวเอง

เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นลักษณะหนึ่ง โดยมุ่งที่จะโต้แย้งข้อเท็จจริง หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนโต้แย้งความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความคิดเห็นในทางสร้างสรรค์ ด้วยเหตุผล ข้อมูล สกิล และการวิจารณ์ความคิดเห็นของผู้อื่น มาสนับสนุนความคิดเห็นของตน เพื่อคัดค้านความคิดของอีกฝ่ายหนึ่ง

1. กำหนดหัวข้อและขอบเขตของการตั้งแย้ง เพื่อจะได้ไม่หลงประเด็นที่จะตั้งแย้ง
 2. แบ่งเนื้อหาออกเป็นประเด็น เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
 3. ผู้ตั้งแย้งต้องมีพื้นความรู้ดีพอเกี่ยวกับหัวข้อที่นำมาตั้งแย้ง
 4. เรียบเรียงและนำเสนอหัวตั้งแย้งได้อย่างละเอียดชัดเจน
 5. แบ่งกระบวนการตั้งแย้งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือการตั้งประเด็น การนิยามคำที่อยู่ในประเด็นของการตั้งแย้ง การค้นหาและเรียบเรียงข้อสนับสนุนทรรศนะของตน การซึ่ให้เห็นชุดอ่อนและข้อผิดพลาดของความคิดเห็นฝ่ายตรงข้าม

ធនការនគរបាលសាស្ត្រព្រៃន

ប្រព័ន្ធប្រជាជាតិ និងប្រព័ន្ធប្រជាធិបតេយ្យ

អនុបាល ៣.១ ៣.២ ៣.៣

โครงสร้างประโยคสามัญ

គៀវ ប្រជុំកក់ប្រកបដើរ ប្រទាន និង ក្រុយ ធ្វើឱ្យ
ហីង្គុ ត្រូវមិនមែនចំណេះចំណេះប្រជុំខាងក្រោម
កំណែ ឬទៅមិនមែនប្រើប្រាស់ក្រុងសរ៍បានកំចាប់កំចាន់
ប្រជុំសាមុញ ឬត្រូវបានក្រុងក្រោមប្រជុំ

គុណសមប័តិថង់រាយក្រសាមី

ມີປະຮານ ແລະ ກົງຍາ ເພື່ອງຫນຶ່ງຫຼຸດ ເຊັ່ນ "ເຂາກົນຫ້າວ"
(ປະຮານ = ເຂາ, ກົງຍາ = ກົນ)

เป็นประโยชน์ก็ไม่มีการเชื่อมประโยชน์อย่างหลายๆ ประโยชน์
หรือไม่มีคำเชื่อมระหว่างประโยชน์ต่างๆ
มีความหมายสมบูรณ์ โดยไม่จำเป็นต้องเพิ่มส่วนอื่นๆ
(เช่น กรรม, กิริยาช่วย หรือคำขยาย) เพื่อให้ความหมาย
ชัดเจน

ព័ត៌មានប្រយោជន៍សាមុទ្ធសាស្ត្រ

ຫາກົນຂ້າວ (ປະຮານ = ແຂ່ງ, ກຣຍາ = ກົມ)

ຈັນໄປໂຮງເຮືອນ (ປະຮານ = ຈັນ, ກຣີຍາ = ໄປ)

ແນວໜັກຂອງ (ປະຮານ = ແນວ, ກົດຍາ = ຂັກ)

ຮດວິ່ງເຮື້ວ (ປະການ = ຮດ, ກົງຍາ = ວິ່ງ)

ข้อสังเกต

ประโยชน์สามัญไม่จำเป็นต้องมีกรรมหรือคำขยายเสมอไป ตัวอย่างเช่น "เขากิน" หรือ "แมววิ่ง" ก็เป็นประโยชน์สามัญได้ อาจมีการใช้คำขยายในประโยชน์สามัญ แต่ โครงสร้างยังคงเป็นประโยชน์ที่สมบูรณ์ในตัวเอง

โครงสร้างประยุกต์รวม

គេ ប្រើគក្តីបានបង្ហាញ សង្គមប្រើបានហើយ។ កំណត់ពីរបៀបបង្ហាញនេះ គឺជាប្រើបានភាសាអង់គ្លេស។

คุณสมบัติของประਯครwm ได้แก่:

ประกอบด้วยสองประโยคหรือมากกว่า

▶ ประยุกต์รวมมิ ส่องประยุคขึ้นไป โดยแต่ละประยุคสามารถยืนอยู่ได้ เป็นประยุคเดียวและมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง ใช้คำเชื่อม ประยุคในประยุกต์รวมจะเชื่อมกันด้วย คำเชื่อม ซึ่งเป็นคำที่ใช้เชื่อม ระหว่างประยุคหรือกลุ่มคำให้แสดงความสัมพันธ์กัน โดยคำเชื่อม หลักๆ

การเชื่อมประโยชน์ในประโยชน์รวมมักจะใช้คำเชื่อม กี'แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ เช่น การบวกเหตุผล (เพราะ), การแสดงผล (ดังนั้น), การเชื่อมประโยชน์ที่ตรงข้ามกัน (แต่), การเสือก (หรือ) เป็นต้น ประโยชน์ในประโยชน์รวม แต่ละประโยชน์ต้องสามารถยืนยันได้เองอย่างสมบูรณ์โดยไม่ต้องพึ่งพาอีกประโยชน์

ตัวอย่างประโยชน์รวม: หากินข้าว และแมววิ่งเร็ว

ประโยชน์กที่ 1: เขากินข้าว, ประโยชน์กที่ 2: แมววิ่งเร็ว, เชื่อมด้วย "และ")

ฉบับไปเรียน แต่ฝันตก

ประโยชน์ก็ 1: จันไปรียน, ประโยชน์ก็ 2: ฟบตอก, เชื่อมด้วย "แต่")

ເຮົາຈະໄປໜາມາເຮີຍ ຮັກວົຈະໄປດູໜັນ

(ประਯคกี่ 1: ເຮຈະໄປໜາເຣຍ, ประਯคກີ 2: ຈະໄປດູໜັງ, ເຊື້ອມດ້ວຍ "ຫຽວ")

ชาชวยเล่นกีฬา, ดังนั้นเขาจึงออกกำลังกายทุกวัน

ข้อสังเกต:

โครงสร้างประโยชน์คช้อน

គុណសមបាតិខំង់ប្រជួយគេង:

ประกอบด้วยประโยชน์หลักและประโยชน์ย่อย:

ประโยชน์หลัก: เช่น "เข้าสู่ไปเรียนต่อต่างประเทศ"

ប្រជុំទីក្រុងប្រជាពលរដ្ឋ និងក្រសួងពេទ្យ

คำเชื่อม ใช้เชื่อมระหว่างประโยคหลักกับประโยคย่อ เช่น ว่า, เพราะว่า, หาก, เมื่อ, ถ้า เป็นต้น ประโยคย่อมีหลายประเภท: เช่น **ประโยคย่อที่ทำหน้าที่เป็น เหตุผล**: "เขา ออกจากบ้าน เพราะว่า เขายังต้องไปทำงาน" **ประโยคย่อที่ทำหน้าที่เป็น เนื้อหา**: "เรื่อง อะไรไปเกี่ยว ถ้า เสริชงานแล้ว" **ประโยคย่อที่ทำหน้าที่เป็น เวลา**: "วันจะไปหาเมฆ เมื่อ งานเสร็จ"

ລົງວອຍ່າງປະໂຍດຂ້ອນ:

ຈັນໄປຫາໜວພຣະຈັນປົງດ້ວ

ประโยชน์หลัก: "จันไปหานมว", ประโยชน์ย่อย: "พระจันปวดหัว")

ประโยชน์หลัก: "เขางะไปเล่นฟุตบอล", ประโยชน์ย่อย: ถ้าหากคดี")

มือสังเกต

ធ្វើប្រើប្រាស់កម្មវិធីសាខាបន្ទាន់

សម្រាប់ក្រុមការងារ

งานเชื่อมเก้าประ邈หลักเพื่อให้

ຄວາມເຫດຜະສົງ

ໃຊ້ດຳວັເຊື່ອວະນະແກ່ "ພຣະວ່ວ" "ຄົວ"

"ເນື່ອ" "ແກ້ວ່າວ" ແລະ ເຕັມ

គ្រងសុភាសាទីសប្តរណា

គ្រងខំស្តុកាមិតិអំពរណា

ใช้สัมภาระเป็นตัวละครหลัก: นิทานหรือสุภาษณ์มักใช้สัมภาระต่างๆ เช่น สิงโต กระต่าย กวาง หรือ อีกัวนา เป็นตัวละครที่มีพฤติกรรมเหมือนมนุษย์ เพื่อสะท้อนถึงคุณธรรมและข้อคิดในชีวิต
สอนคติหรือบทเรียนชีวิต: โดยปกติแล้วนิทานอิศปจะมีการสอดแทรกคติธรรมที่เกี่ยวข้องกับ
ความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ความฉลาด หรือการไม่ประมาท เป็นต้น
จบด้วยคติธรรม: นิทานอิศปมักจะจบด้วยข้อคิดที่เป็นการสะท้อนความจริงในชีวิตที่เราอาจ
นำไปใช้ได้จริง เช่น "ความซื่อสัตย์ย่อมเหนือกว่า" หรือ "การหลีกเลี่ยงความโลภเป็นสิ่งที่ดี"

ជំនាញយោងសុភាគមិធីអិស្សប្រព័ន្ធនាំ:

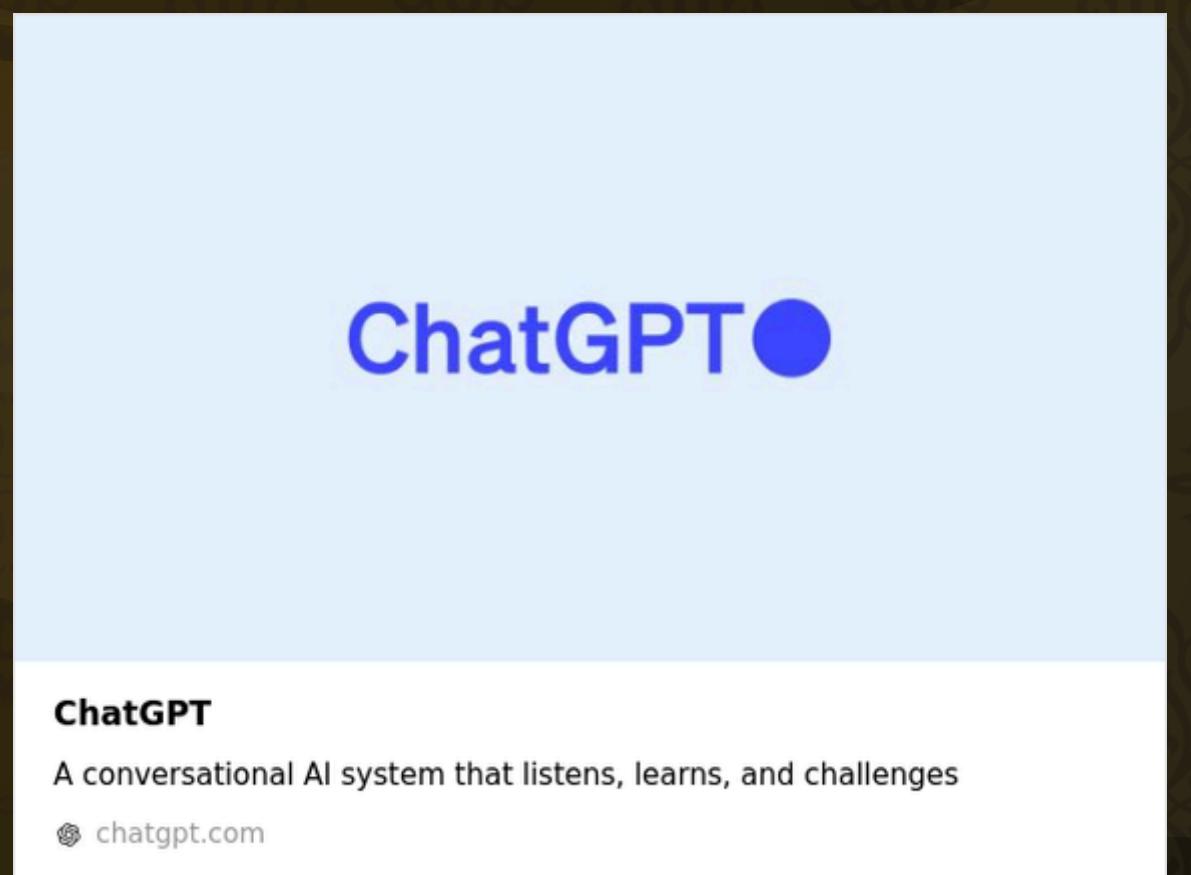
กระต่ายกับเต่า: "ชาหรือเรวไม่สำคัญ สำคัญที่ทำให้เลร์จ"

สิงโตกับหนู: "ถึงแม้จะเป็นตัวเล็กก็สามารถช่วยเหลือผู้ใหญ่ได้"

สรุป: โครงสุภาษิตอิศปกรณ์ คือ การใช้ตัวละครลั่ตัวในการสื่อสารคติธรรมในรูปแบบของนิทานสั้นๆ ที่มักจะจบลงด้วยบทเรียนชีวิต.

ก็งนี้ก็งนัน ข้อมูลที่ได้ส่องไปอาจไม่ได้ถูกต้องครบถ้วน โปรดศึกษาจากหลาย ๆ แห่ง

แหล่งว้างอิง

ខេត្តកណ្តាល

